

УРЕЖДА
РЕДАКЦИОНЕН
КОМИТЕТ

Излиза всяка сбота

год. абонамент 30 лв.
за пол. год. 15 лв.
за 3 месеца 8 лв.

Ръкописа не се връщат

Адрес: в. „Светлина“

Един брой — 50 ст.
Стар брой — 1 лв.

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

За обявления се плаща

За годишни, свадбени и именни по 25 л. за некролози и благодарности по 20 л. търговски и частни обяви на I стр. 80 ст. кв. см. на II стр. по 60 ст., приставски и на учреждения по 70 ст. думи, в хрониката по 4 л. на ред. Малки обявления до 20 думи 10 л.

Всичко в предплат.

Г-ца Еленка Христова

и Г-н Георги Н. Фишеков

ще се венчяч в неделя, 30-й того, в 3 часа след пладне, в черквата „Св. Богородица“.

Поздравленията ще се приемат в черквата. Настоящото заменя пропуснати покани.

Продавам

или отдавам под наем селището и нивите, находящи се при аракчиския мост

Споразумение при: **Богдан Петров.**

Марсилски керемиди

Фабриката „Марсилия“ в гр. Дупница при гара Бдинци има изработени доброкачествени изпечени добре **Марсилски керемиди** които пуска в продажба на **износни цени.**

Преди да купите, непременно прегледайте нашите керемиди, които по качество надминават другите.

Споразумение при управителя на фабриката:
Ст. Хр. Дачин — Дупница.

Дава се под наем

новопостроения етаж на къщата ми.

Притежател: **Георги К. Илиев.**

Търсете брашна само марка „**ДИАМАНТ**“

Брашна чисти

от мелница „**ДИАМАНТ**“ — Ломско.

Сол Вела Морска Италианска

Гас Двойно рафинирана чисто бела

Ще намерите на износни цени само при **Илия В. Ризов & С-ие — Дупница.**

Търсете брашна само марка „**ДИАМАНТ**“.

продава

се нива-тютюнище под вода от 5 декара в местността „Подина“ над Еврейските гробища и празно място в Новата махала от 700 кв. метра на две улици.

Споразумение при **Сотир Илиев — Дупница.**

Хлебарската стачка

От три дни Дупница е миналото и какви сж сега без хлеб. Хлебарите искат наново да повишат цената на хлеба. Тая стачка се очакваме, защото цената на брашното постоянно се покачва. Болшинството от хлебарите вече са си набавили достатъчно брашно на по-евтина цена — това го установява анкетата, но.. ненаситно е човешкото око! Хлебарите искат да повишат и пишермето, макар да немаат никакво основание, тжй като цената на джрвата си остава сжщата. Като отказват да вадят хлеб, те се отказват да пекат и тоя, който гражданите си приготвяват в къщи и по такъв начин целия град е вече без хлеб. Ние сметаме, че въпроса за пишермето е сжвсем отделен от тоя за нормиране цената на хлеба и, ако хлебарите поставят тия въпроси заедно, то е с едничката цел да направят хлебната криза пжлна, за да могат най-после да се наложат на гражданите.

Забележително е друго обстоятелство. До като на всички фурни е ударен ключа, в всички гостилници и кебапчилници има хлеб в изобилие. Хлебарите са предупредили тия свои клиенти на време и са ги снабдили с достатъчно количество хлеб, а тия на които той не достигне, набавят си го винаги пак от сжщите хлебари, които скришом пекат зад затворената врата и спутнатите кепенци.

Гостилничари и кебапчици тия дни може да бждат доволни, но тая алчност на хлебарите добре се схваща от гражданите, защото те най-добре познават хлебарите, знаят в какво положение сж биле в

От друга страна ние не можем да разберем поведението на общинското постоянно присъствие. Стачката на хлебарите не е от тия, които може да продължава дълго време — тя трябва веднага да се разреши. Ако общината не се чувствала достатъчно силна да издържи тая борба с хлебарите, конфликтта не требваше да се открива поне за сега. На какво разчита общината, ние не знаем: хубавите приказки не сж достатъчни — хлеб трябва на народа! Тоя въпрос трябва да се разреши тжй или иначе още днес, а след това може да се чертаят планове за в бъдеще. Не трябва да забравяме, че хлебния въпрос е най-болният въпрос за сега и такъв ще си остане той и за в бъдеще. Готова ли е общината да го разреши? Ако това тя може да направи, трябва час по скоро да го свърши, защото нова стачка след тая не е изключена. Брашното поскупва и, ако днес хлебарите бждат задоволени, утре те пак ще бждат недоволни гражданството е с общината, тя трябва да действа бжрзо и енергично

Нека се усигури поне хлеба на населението! **S**

СЕЛСКИ ЖИВОТ

с. Рила.

На 24 того е запалена от неизвестни лица Рилската гора в местността „Шипочен“. Както се научаваме, кметството едва на 26 се е погрижило да изкара населението да гаси и за големо съжаление отишли сж да гасат еснафите на които с насила сж били изтворени дюкявите, а немало нито един от ония, които най-много сж се ползували от сжщата гора. Ако това излезе верно, говори

много какви сж порядките в село Рила.

На 29 того, към 11 часа вечерта е била хвърлена една бомба бухалка в къщата на Христо М. Пигов. Бомбата експлодирала, обаче за щастие немало никаква жертва, освен изпочупването на прозорците и покъщината, която е била в стаята. Лицето което е хвърлило бомбата не е заловено.

РАЗНИ

Най-близкото пжлно, сплжнчево затъмнение, което ще бжде видено от Бжлгария (Тракия) ще стане на 6 юлий 1936 год., значи приблизително след 15 години. Който бжде жив до тогава ще има щастие да наблюдава това извънредно интересно се редко природно явление, което се случва само веднаж в няколко стотин години

Според официалните данни на Главната Дирекция на Статистиката сжжпорната в различните джржави се е увеличила от преди войната както следва: В Америка 2 пжти, Холандия 2 1/2 пжти, Франция 4 1/2, Германия 12, Бжлгария 23 а в Унгария 85.

Така че можем да бждем спокойни. Има и от нас позакжсали — това сж Унгарците.

Изменение на тереторията и народонаселението в Бжлгария в последните години е варирано както следва:

В края на 1910 година Бжлгария е имала територия от 96,345 кв. кл. м. с 4,337,513 жители.

Края на 1913 година, след Букорешкия мир — 114,077, кв. кл. м. с 4,894,000 жители.

Към края на 1915 година след Бжлгарско-Турския сжюз когато ни бе отстъпено Одринско — 116,177, кв. кл. м. с 5,095,700 жители.

В края на 1920 год., след Нйоския мир — 105,324 кв. кл. м. с 4,861,439 жители.

ЗА РЖКАВИЦИ.

мжжки, дамски и детски, обувки за деца, чорапи, ризи и връзки само при магазин БЕРЛИН до Казиното.

Виена-привечер.

Туркешанс парк 6 1/2 ч. вечер! Самичак аз, седнал на една скамейка, под кичесто джрво, унесен в глупави мечти!

Туку що се върнях от събрание гдето говориха един „убиец“, и един „предател“. [Убиеца се казва Адлер—Фриц. Адлер, убил министър Щурга през време на войната, а имего на „предателя“ е Карл Кауцки.

И единия и другия, говориха за свобода, за братство и за мир между „народите. И единия и другия служеха и служат, на най-великия от всички велики човешки идеали.

Около мен, народ, девойки пжлно а, аз сжм сам и мисля мисля по един интересен въпрос: „защо трябва да се мисли“ Слжщето изпраща прощальните си лжчи—привети, към щасливите обитатели на нещастната Виена—Последни лжчи, ама сжж горещи, като последна, прощальна, любовна целувка. А ний члвците,—хората по правото седим, гжлгаме ги и се радваме на тех като мжжичко бебенце на кукличка!

Срещу мен, дама една, страстно целува ученеце некакво. Целува го милва го и нежно мудама!

До нея, една млада двойка прегжрната се целуват! Целуват се хората и пет пари не дават, че свет минава, че Ганю ги гледа!

Чудно нещо! мисля си аз как може да се живее, само с целувки? защото, хлеб тук нема и скоро нема да има. В Виена се раждат с целувки, живеят чрез целувки, и умираат в целувки!

Далеч нежде, песен-се пее! И не тжжна—а

весела! Прочее, не знам! Музикално, сжм така раззвит, че когато в „Фалже Опера“ Ринголето пеят аз мисля, че Спиро Македонски кара втория куплет от „Шуми Марица“.

На лево от мен хубава девойка сама; сини очи, руси коси, червени бузи, снежно бело лице, типична немцойка, смее ми се и ме предизвиква!

Пардон моля,—грешка! Бжлгари сме ниска, Бжлгари от Дупница, трябва да я знаете? нали? — разбира се.

До мен едно друго 16 годишно девойче. Толкоз 16 или 17 годишно!

Седва и ми намигнува, как сте, господине?

Доста добре. Тия работи не са хубави! Знаете забранено е, чл. 229 от Бжлгар. наказ закон за явно сжблазжж—публичен скандал—глоба!

Аз се червя! Как? Не, не, не, не— Не аз, лицето ми се червя! Защо?

—Аз сжм бжлгарин, аз приказвам само малко немски. Такова... как се казваше, как се казваше... ах да... Не мога, не мога.

Тя се смее!

—звжнливо се смее...

— Ах боже мой! ще ме предизвиква към престжлжение; а чл 229 от наказ. закон, явна сжблазжж, разврат, публичен скандал, 3 месеца затвор, глоба лишаване от граждански и политически права!

Аз ставам вир вода! Аз се потя—тя се смее.

Потя се, както не сжм се потил, над рибното езеро!

—Смешен човек сте вие!..

— „Будала“, „простак“, комише, незнам.

— Смешен човек сте вие!

Показвам ѝ пжтя. Или аз или Вий, един от

двамата трябва да си отиде.

— Що?

Естествено—требваше аз да си отида! Вжрвя и мисля. Вчера или онзи ден бех в Баден, прочут светски курорт! Сега Туркешанс парк—грамаден, раскошен светжл, блестящ! Народ море, девойки—брилянти!

Вжрвя и мисля: Виена, Баден, Дупница, казино другари,—спомени, мили спомени вжзраждающа спомени!

Сжрцето тихо ми тупти. Вжздишка тежка се изпжлзва от устата ми!

Изведнаж, дочувам шум! В Туркешанс парк гюрюлтня?

Това е невжжможно!

Отдалеч виждам двама горещо спорят, с необикновена жестикуляция. Скоро, при приближаването им дочувам:

Аз ти казвам че ти си един голем идиот!

— „А пжж ти си магаре“ шарлатанин, подлец мерзавец и пр.

Разбжжж! Америка е открита! Двама бжлгарски студенти, спорежа червно за... политика!

Как? какво? Боже мой! Поне тука не! Не бжва, знаете, лошо е!

Вижте навсежде: цветя, славици, май, луната след малко изгрева, красота, любов, поряджжж.. Не, не! не дейте! Не разрушавайте поряджжж!

И пак мисля!

Виена, Баден, Туркешанс парк! Дупница, шосето, завоя на реката Джерман!

Ах, спомени, мили, чудни спомени!

Виена, 1921 година.

Жак.